

Илјада и седимстотин шесдесет и второ лето
в Охрида од Цариграда дошел салаор.
Еј! Дошел салаор.

Се претставил пред Арсенја, наша Патрика честнаго
и му рек'л слово горко, слово жалостно.
Еј! Слово жалостно.

Царска волја е да тргнеш, денеска за Цариграда
на тебе од врли Грци, голем поплак е.
Еј! Голем поплак е.

Собрал патрик свое стадо, в црква свјати Климентова
благослов им дал последен, р'це заплетил.
Еј! Р'це заплетил.

Д'лго време липал старец, в молчење в'сенародно
и по бела брада ронел с'лзи горешти.
Еј! С'лзи горешти.

Слушајте ме мили чеда, јас ќе идам в Цариграда
на мене од врли Грци голем поплак е.
Еј! Голем поплак е.

Грцкиј патрик ќе ни строши, славна Охридска Столица
и мене до смрт ќе држи в заточение
Еј! В заточение.

Ќе прати владици Грци, лицем светци срцем в'лци
ќе ве дават, ќе ве стрижат, ќе м'лзат до крв.
Еј! Ќе молзат до крв.

Меѓу народа ќе сејат, несогласје и раздори,
да се мразат син со татка и со брата брат.
Еј! И со брата брат.

И ќе викнете до Бога, и крило не ќе најдете,
смирени ќе наведете глави доземи.
Еј! Глави до земи.

Ќе ми бидете сираци, така било написано.
Елате ми да ве гушна за последен п'т.
Еј! За последен пат.

Ч'рна т'га поразила, старо, младо, м'жи, жени,
Вси со р'це заплетени с'лзи проливат.
Еј! Солзи поливат.

Тој ги гушка, тие т`жни, му целуват десна р'ка и од р'ка
как' од извор с'лзи се лејат.
Еј! Солзи се лејат.

Вјахнал Патрик брза коња, и неволно уп'тил се.
Тога грмкиј плач народен небо процепил.
Еј! Небо процепил.

Умилел се чесниј Патрик, свалил шапка навезана,
погледал на сино небо, љуто прок'лнал.
Еј! Љуто проколнал:

„Ох! послушај, милиј Боже! Хаир никога да нема
Стамче беј и Бујар Лигдо, Пејко Челеби!
Еј! Пејко Челеби.

Милостивиј Бог послушал, патричка горешча клетва,
слава нивна, семе нивно погубил со шум.
Еј! Погубил со шум.

И сега во куќи нивни, ткае пајак пајачина
и на пусти стрехи нивни хукат хутове.
Еј! Хукат хутове.

Глигор Прличев

<https://www.youtube.com/watch?v=FiK9Ousz-lo>